

AZ IGAZI HIT

Mitől fosztja meg az embert a hit hiánya?

Vakhit - halott kereszténység

Mi az hogy hit?

**János evangélium 14/21 ígérete alapján
prófétai módon kapta és írta:**

BERTHA DUDDE

Ezek az írások valláson felülállók!

Valláshoz tartozástól nem akarnak senkit eltéríteni, sem valami vallási közösségre rábeszélni.
Megjelenésük egyedüli oka, hogy Isten szavát – amit Ján. Ev. 14,21 ígérete alapján ad nekünk a mai időkben –
az embereknek hozzáférhetővé tegye.

Ján.14,21: Aki ismeri az én parancsolataimat és megtartja azokat, az szeret engem.
Aki pedig engem szeret, azt szereti az én Atyám, én is szeretem azt, és kijelentem magamat annak.

Német eredetiből fordította, és közreadja:

G. Szieger Magda
1913 - 2001

TARTALOMJEGYZÉK

A szeretet és hit útja – Isten elismerése
Isten jelenlétének hite
Gyöngé hit vagy hitetlenség
Isten eleven hitet kíván
Mi a hit?
Isten felismerése és elismerése - Istentagadók
A hitetlen emberiség – A vég közelsége
Hitetlenség következményei a túlvilágon
A hinni-tudás föltétele a hinni-akarás
Zavaros gondolkodás - Hitetlenség – Hit - Kegyelem
Ismerethiány és hitetlenség Isten beszédje felől
A félelem a hit hiánya
A szeretet és hit átalakító ereje
Bizonyítékokkal nem szabad hitre kényszeríteni
Egy eleven hit ereje – vagy a téves hité
Vakhit és halott kereszténység
A kételkedés áldása - Igazság
Az akarat szabadság kizárja a hit bizonyítását
Fájdalmas dolgok hitre vezethetnek
Az eleven hit és ereje
A hit szeretet nélkül halott
"Boldogok, akik nem látnak és mégis hisznek..."
Erős hit - Krisztus követése

Engedélyezett a minden változtatás nélküli, és a forrás megjelölésével készült, fejezetenkénti fordítás és nyomtatás.

2007.

A szeretet és hit útja – Isten elismerése

A szeretet és hit útját kell járnotok, ha hozzám és az örök boldogságra akartok jutni. Higgyétek, olyan hatalom teremtett, aki szeret benneteket, és ezért a tökéletesség állapotában akar látni. Vele csak az kapcsolódhat, ami tökéletes - és mert szeret titeket, azért akar boldognak is tudni.

Higgyetek bennem, aki szeretetből teremtettelek. Ha már elfogadjátok - ha hinni nem tudjátok még szilárdan - az is arra vezet, hogy vessétek magatokat alá ennek a hatalomnak, és mindig nagyobb meggyőződéssel hisztek - mert ez az elismerés már ős-lényetek kinyilvánulása, hiszen tőlem tökéletes állapotban indultatok utatokra. Addig maradtatok tökéletesek, amíg engem elismertetek örök Isteneteknek és Teremtőtöknek.

Tökéletességekről önként lemondtatok azzal, hogy elszakadtatok tőlem, és ahhoz fordultatok, aki bár részt vett teremtésetekben a maga akaratával, de az erőt hogy megteremthessen, tőlem kaptam. Elismertetek egy másikat - és ezzel megtagadtatok engem. És majd ha teljes akarati szabadsággal felismertek, és egyúttal elismertek ISTENETEKNEK és Öröktől való Atyátoknak - akkor léptetek be újra a tökéletesség állapotába, ami lehetővé teszi, hogy a közelemben tartózkodjatok.

Elsősorban tehát kérem, hogy higgyetek bennem. - De igazi hitet csak akkor nyertek, ha olyan világosság gyullad föl bennetek, ami tiszta ismereteket ad. Amit hisztek, azt mint igazságot képviselnetek kell, de hogy ezt megtehessétek először világosan fel kell azt ismerni. - Egy eddig előttetek ismeretlen valami most világos fény által megvilágítást kapott. Ez a fény a Szeretet-szikra, aminek fel kell gyulladnia bennetek. Könnyen meg is lehet gyújtani, ha felém fordultok, hogy szeretet-sugaram szívetekbe hulljon és gyújthasson. Azaz, mindig azt tegyétek, amire a bennetek lévő hang figyelmeztet - azt tegyétek, amit akartok hogy nektek is megtegyék.

Minden ember bele tud helyezkedni egy rossz helyzetben lévő embertársa állapotába, és rájön, hogy abban a helyzetben az mire vágyódik. Tehát e szerint cselekedjétek. - Minden emberben megvan az érzés, hogy jótettnek érzi, ha segítenek rajta. Tehát már magából kiindulva is tudja, hogy ugyanazt kell megtennie a másik számára. És aki enged ennek a belső kényszernek, annak kinyílik a szíve és szeretetem sugara elérheti. Olyan világossággal lobbanhat föl, hogy megadja neki a legtisztább felismerést.

A felismerés által elevenné válik a hite - míg azelőtt csupán egy értelem-hit volt, ami Isten és Teremtő-létemre igent mondott - de nem mutatta meg az utat hozzám, az ATYÁHOZ. Ezt az ismeretet egyedül a szeretet hozza létre magában az ember-szívben. Azért mondom, hogy a hit és a szeretet útján kell járnotok, és a szeretet nélküli hitet nem lehet igazi hitnek nevezni. A hitet a szeretet teszi elevenné - és szeretet nélkül felismerés sem lehetséges, mert az

értelem egymagában soha nem tudja kikutatni az összefüggéseket - viszont egy szerető szívű ember könnyen rájön.

A szeretet nélküli hitet az ember könnyedén odaadja - míg a szeretet által elevenné lett hitet mindörökké nem adja már oda, mert amit tudott, meggyőződéssé vált, holott először csak hitte, hogy rendezni tudja magát és érzelmeit az őt teremtő hatalommal szemben.

Minél nagyobb és erősebb vágy él benne, hogy magával a Teremtővel léphessen kapcsolatba - ennek megfelelően követi vágyát szeretetem sugárzása. De a legnagyobb akarati szabadsággal közeledhet csak felém az ember. A szeretet és a hit útját a legteljesebb akarati szabadsággal járja, és az visszavonhatatlanul hozzám, az örök boldogsághoz vezet.

Ámen.

B.D.Nr.8128

1962. 03. 18.

Isten jelenlétének hite

Jelenvaló vagyok, amint igazságban és szellemben velem összekapcsolódtok. De ti még mindig a távolban kerestek. Kevesen vannak, akik átadják magukat mint gyermekeim, akik tehát helyes viszonyban vannak velem. Az emberek többsége beszél ugyan Istenről és Teremtőről, hisznek is egy hatalommal teljes lényben - de azt hiszik ez a lény végtelen, és messze van tőlük. Nem tudják, hogy én mint Istenük és Teremtőjük, szeretnék kapcsolatban lenni velük. Azt sem tudják, hogy a kapcsolatot maguknak kell helyreállítani, mert ők voltak akik valamikor eltávoztak tőlem - tehát most maguknak kell a visszatérésre is törekedni.

De bensőséges imára nem képesek, azaz hogy velem lélekben és igazságban párbeszédet folytassanak, vagy legalább egy bensőséges sóhajt küldenének felém, ami a szívük mélyéből jön. - Csak előre megtanult imával közelednek, és annak nincs előttem értéke - nem hallom meg, nem is hallgathatom meg, mert azt akarom, hogy szellemben és igazságban hívjanak. Azt akarom, hogy bensőséges gondolatok szálljanak hozzám, amelyek arra indítanak, hogy a kérőhöz hajoljak, közeledjem hozzá, és jelenvaló legyek nála.

Áldottak, akik már létrehozták ezt a bensőséges kapcsolatot, tehát akik szellemben és igazságban jelenvalóvá tesznek, és akikhez épp ezért szólhatok - gondolatilag, vagy akár zengő hangon, ha ezt érettségük megengedi. **VÁGYÓDJATOK JELENLÉTEMRE!** - De jelenlétemnek a tiszta szív is feltétele, olyan szív, amely szeretete által felkészítette magát hogy lakásom lehessen, és ahova betérhetek.

Amikor az emberek olyan Istenben hisznek akivel kapcsolatba léphetnek, akkor életvitelük is már a szeretetben való élés - különben nem volna meg bennük ez a hit, mert a hit csak a szeretet által lesz eleven.

De az emberekből hiányzik a szeretet, mert elhidegült az emberek között. Ezért csak ritkán található eleven hit, az a hit amely engem keres, és arra indítja, hogy kapcsolatot teremtsen. Mert a szeretet már velem való szeretetet jelent, a szeretet gyakorlásával engem von magához, és okot ad jelenlétemre.

Ezért egyedül a szeretet határozza meg, hogy az ember milyen viszonyban áll velem. Mert ahol a szívben felgyullad irántam a szeretet, ott érezhető egy halk, benső készítés, amelynek én vagyok a célja. - Tehát a szerető ember imádkozik, és pedig szellemben és igazságban, mert a benne lévő szeretet állítja helyre a kapcsolatot az örök szeretettel - VELEM - aki most jelenvaló lehetek. És ha jelenvaló vagyok, akkor meg is nyilvánulhatok - gondolatait irányíthatom, olyan gondolati gazdagságot fordíthatok feléje, amelyet csak tőlem kaphat - MAGAM lehetek tevékeny benne, ahogyan megígértem. Viszont jelenlétemre mindig szükség van - és engem csak a szeretet-gyakorlat tud arra indítani, hogy valakinél jelenvaló legyek.

Szeretet-nélküli viselkedésükkel viszont az emberek nagyon távol tartják magukat tőlem. Nem ismernek föl, mert szellemük még sötét. Ezért lehetetlenné teszik, hogy közvetlenül hatást gyakorolhassak rájuk gondolati megszólításaimmal - mert Istentől való távolságukban nem fogadnak be magukba, és nem is értik mi az, ha embertársaik meg is adják nekik az ismeretet rólam. Ezért hitre is nehezen lehet indítani őket Isten iránt - aki Atyjuk kíván lenni, aki mint gyermekeit, boldoggá akarja tenni őket - mert ennek előfeltétele hogy ők keressenek vele kapcsolatot.

Ha nincs bennük szeretet - nem tudnak hinni, mert nincs ami a hitet életre hívná. Ezért nem is képesek szellemben és lélekben imádkozni - hacsak valami igen nagy szerencsétlenség nem tör rájuk. Mert akkor hozzám kiáltanak, a Menny és Föld hatalmas Teremtőjéhez, aki őket is megteremtette. - És ha aztán a szívből feltör egy ilyen kiáltás, akkor azt hallom és meghallgatom. De egyedül én tudom, minden egyes embernek milyen a szíve. Azt is tudom, áldást hozna-e neki egy földi-anyagi segítség, vagy jobb ha idő előtt hazahívom.

Ámen.

B.D.Nr.8197

1962. 06. 22.

Gyöngé hit vagy hitetlenség

Nagyon meggyöngült a hit az emberek körében. Az emberek ismerik azokat a tanításokat amelyek rám, Istenükre és Teremtőjükre vonatkoznak, de nem fogadják el igazságnak amit előadnak nekik, és gyakran félredobják azt is, ami megfelel az igazságnak. Maguknak nincs rá képességük hogy az igazságot tekintve kivizsgálják, és nem is járják azt az utat, hogy ezt a képességet megszerezzék. Tehát a hozzám vezető közvetlen utat, amely valóban megajándékozna őket ismerettel és igazsággal.

Többnyire hiányzik is az igazság abból, amit a magukat hivatottnak vélők az embereknek tanítanak. Már torzított szellemi érték az, amit mint isteni közvetítést minden kivizsgálás nélkül átvettek, és feltétel nélküli elfogadást követelnek, így a még gondolkodó ember sem mer maga kivizsgálást folytatni, hogy megkülönböztesse az igazságot a tévedéstől. Holott ezt meg kellene tenni, és meg is tudná tenni, ha komolyan vágyódik a tiszta igazságra, és hozzám fordulna segítségért!

És hogy az emberiség hitetlenné vált, sokszor már az egy Istent és Teremtőt sem akarja elismerni, így a földi útját sem tudja megokolni - aminek következménye, hogy célját nem ismeri fel. Az Isten és teremtmény összefüggését sem lehet nekik észlelhetővé tenni, így nem ismerik akaratom - holott annak teljesítése áttekinthető világosságot adna.

Az emberek tehát nem törekszenek arra, hogy visszafelé megtegyék az utat hozzám, ha ilyen mértékben hitetlenek, hogy kételkednek Istenük és Teremtőjük létében. És ezért az embernek - mert gondolkodni tud - ismét hívóvé kell válni, mert megszerezheti a hitet gondolkodásával. Segítséget is kap, hogy helyesen gondolkodjon, amikor olyan bensőséges kérdésről van szó: mint teremtett lény, milyen viszonyban van azzal a hatalommal, amely megteremtette? És az ember megszerezheti a hitet - ha akarja - ha olyan kérdések foglalkoztatják, amelyek földi létével vannak összefüggésben.

Mert mindig lesznek Világosság-beli lények, akik foglalkoznak vele, és amint fontos számára hogy az igazságban éljen, gondolatilag az igazságnak megfelelően tanítják. Viszont akkor hamarosan már tudja, Teremtőjének az az akarata, hogy az emberek egymás között szeretetben éljenek. Tudja, mert él benne az érzés, mi jó és mi rossz, és létezik benne egy csöndes figyelmeztető, aki közli vele Isten akarátát. Ha az ember belső érzéseinek alapján él, úgy a hit is hamarosan elevenné lesz. Belső megérzéséből tudja már, hogy van egy lény, és ő annak hatalmából keletkezett, és ez a lény szeretetével figyelemmel kíséri őt. Hamarosan fölismeri a bölcs utat amelyen vezet, és határozottan igazolja, hogy létezik a hatalom, amelynek létét köszönheti. Amikor ilyen gondolatai vannak, akkor a lény felé fordult, akinek hatalmát fölismerte, és mert felismerte, szabadon alá is rendeli magát, engedi hogy kormányozza, és támogatását kéri. Mint ember gyöngének érzi magát, és nem akar cselekedni eme hatalom ellen.

És akkor akarátát nekem, az örök Istenségnek rendelte alá, és biztos lehet, hogy én utána nyúlok, és többé el nem engedem, amíg eggyüvé nem tartozunk - amíg földi feladatát végbe nem vitte, amit a földi lét idejére kapott. Ez mindig abból áll, hogy az ember fölismerje Istenét és Atyját, és hozzám törekedjen - hogy akarátát akaratom alá helyezze. Tehát, hogy ismét elismerjen mint Istenét és örök Atyját. Tehát, hogy újra elismerjen istenének és Atyjának - akitől egykor szabad akaratból elfordult, és ezáltal a mélybe zuhant, onnan pedig visszavonhatatlanul ismét föl kell emelkednie a magasba, és e célból élni

a földi életet. Meg kell tanulnia hinni, és ezért az igazságnak megfelelő tudást kell eléje tárni. Akkor majd tud is hinni. Mert akkor fölismer Istenének és Atyjának, és kívánja szeretetemet, és azt én korlátlanul adom neki, hiszen egykor az én szeretetemből indult a létbe. De én semmiképpen nem kényszerítem hitre - ami a szellem-birodalmat illeti. Az embernek magának kell ezt a hitet megszerezni - és meg is szerezheti, csak élje a szeretet életét - győzze le önszeretét, és változtassa át önzetlen felebaráti szeretetté! Belülről azért kap ösztönzést, mert az szeretet-szikrám hatása. Az mindig ösztönzéseket ad az önzetlen szeretetre, és neki csak végbe kell ezeket vinni. Mert minden szeretetből végzett tett világosságot ad, és amit hinnie kell azt mindig jobban megérti - és ha elfogadja, hite eleven lesz általa.

Ámen.

B.D.Nr.8503

1963. 05. 20.

Isten eleven hitet kíván

Higgyetek csak mindig elevenen bennem. Azaz, ne elégedjete meg csak szavakkal, vagy mások bizonygatásával, hanem gondolatban bensőségesen kapcsolódjatok össze velem, és beszéljetek hozzám úgy, ahogyan egy gyermek beszél az édesapjával - egyszerűen és közvetlenül - és tele gyermeki bizalommal. Mint testvért és barátot engedjete menni magatok mellett, és közöljete mindig mindent ami belülről mozgat. Kérjete támogatásomat, hogy még a földön tökéletességre jussatok.

Már ne éljete magányosan, egyedül, mindig kérjete közelségemet, és érezzéte is, mert minden komoly gondolat magatokhoz von engem. És ha ezt a kapcsolatot magatok hoztátok létre, akkor erőm is állandóan hozzátok ömlik, és azt ismét szeretetben végzett tettekre használhatjátok. Tehát a szeretet az, ami által mindig bensőségesebben csatlakoztok hozzám. Tehát aki urát és teremtőjét nem kapcsolja ki gondolatai menetéből, az naponta, sőt óránként atyai gondoskodásomat élvezi. Földi élete mindig olyan lesz, ami lelke üdvösségét szolgálja. Mert aki gondolati kapcsolatban áll velem az már szellemi életet él - és annak lelke állandóan magasabbra lép.

De hány ember megy át úgy az életen, hogy nem gondol Istenére és Teremtőjére - folyton földi gondolatokkal van tele, és csak testi jólétükre gondolnak aggódva. Nevezhetik magukat keresztényeknek, mert egyházi szervezethez tartoznak - mégis csak ritkán kapcsolódnak össze velem, és azt sem elég elevenen ahhoz hogy szellemi értéket hozna nekik. Sok mindenből csak forma lett, aminek csak akkor van értéke, ha eleven hittel viszik végbe. Ugyanúgy az ima sem az aminek lenni kellene, tehát a gyermek bensőséges párbeszéde az Atyjával - velem - hanem megelégszenek üres szavakkal, amelyek nem szívből valók, hanem csak a szájuk mondja. De én eleven Isten vagyok - előttem mindennek igaznak kell lennie.

Ezért eleven érintkezést akarok kiépíteni veletek. Olyat, amelyik a fölfelé haladást is lehetővé teszi, és célhoz vezeti a lelket. Elhagyhatom-e, vagy csak gyöngén gondoskodhatok-e az olyan gyermekről, aki - legyen anyagi vagy szellemi dologban - bensőségesen hozzám csatlakozott, mert gondolkodás nélkül bíz bennem, és tudja, valóban Atyja vagyok?

De ahol ez a bensőséges kapcsolat még hiányzik, ott még mindig tág szakadék van köztünk. Ez az ember még a messzeségben keres engem, és rólam mint olyan lényről beszél, aki neki elérhetetlen. Hatalma miatt elismeri - a teremtés láttán ez letagadhatatlan. Bölcsességét is elfogadja, mert a teremtés azt is igazolja - de semmit sem tud az Isten szeretetéről, aki minden teremtményének Atyja kíván lenni, mert komolyan még nem foglalkozott azzal a gondolattal és azzal a lényel, aki őt életre hívta. És amíg én az emberek számára csak távoli Isten vagyok, addig szellemi eredmények nélkül mennek át a földi életen, mert nem kapják meg azt az erőt ami a magasba segítené őket - azt az erő-átvitelt, ami ahhoz hogy beléje sugározhasson, bensőséges összeköttetést követel köztem és teremtményem között.

Ezért aki kész létrehozni velem ezt a bensőséges kapcsolatot, aki kifejezésre juttatja az eleven hitét azzal, hogy állandóan jelenlétemre vágyakozik, az el is éri célját. És teljesítem az ilyen kívánságot, és attól kezdve az ember már nem halad egyedül az útján, mindig vezetem, gondolatait mindig kormányozom - és mert ekkor már semmi ellenállásba nem ütközöm, az ember is teljesen magáévá teszi akaratomat, és mindig jobban tökéletesedik. Ahol megtaláltam az utat az ember szívéhez, ott ellenfelem elvesztette hatalmát. Habár ellenfelem még mindent megpróbál, hogy ismét megnyerje magának - de erőm, amit az ember állandó jelenlétem által folytonosan magába vesz, visszalöki.

Engedjétek ezért, hogy lelketek életre ébredjen. Ez mindig akkor történik amikor magam tudok hatást gyakorolni rá, amikor magam sugározom rá szeretet-erőmet - és ez akkor válik lehetővé, amikor bensőséges kapcsolatban van velem. Ekkor utánam kívánkoztok, és nincs veszély hogy az ellenfél vegyen birtokba. Az menekül előlem, és nem szorongattathat addig amíg én nálatok jelenvaló lehetek.

Hamarosan azt is elértek, hogy már nem kezdtek semmihez nélkülem, és áldásom kérése nélkül nem indítotok semmit az útjára. És akkor abban is biztosak lehettek, hogy akárhova is mentek, én oldalatok mellett megyek - hogy gondolatilag tanítsalak, és minden mennyiségben ellássalak erővel és világossággal. Viszont ebből semmi sem történhet meg, ha az ember Istenét és Teremtőjét csak a szájával emlegeti anélkül, hogy bensője készítené, hogy kiépítse kapcsolatát vele. Ilyen formában földi élete nem lesz nyereséges - hacsak gondolkodásában és cselekvésében meg nem változik - megtanul megismerni engem, és már elevenen hisz bennem.

Ámen.

Mi a hit?

Az ember a hite által üdvözülni akar. De mi a hit? - Mikor mondhatja jogosan az ember magáról, hogy hívő? Amikor szellemi tanításokat tárnak elé, soha nem követelhet érte bizonyításokat, sem maga nem adhat, mert a szellemi az értelmi tevékenységen kívül áll, és soha nem bizonyítható. Tehát a hívő ember igaznak tart valamit, ami nem bizonyítható.

Ennek ellenére, ha üdvözülni akar, a csupán vak hitnél több követelménynek kell eleget tennie. Ez abból áll, hogy az ember nem beszél ellene - tehát úgy látszik, hogy elfogadja a neki nyújtott gondolat-anyagot. A követelmény vele szemben, hogy bensőjében teljes igenlő legyen - hogy elfogad olyan tanítást amiről bensőjében meggyőződött, anélkül hogy bizonyíték lenne a kezében.

De ez a meggyőződés gondolati tevékenység eredménye. Állásfoglalás ahhoz amit az érintett fogalom mond. És ennek az állásfoglalásnak minden kényszerítés nélkül önmagából kell kiindulni. Mintegy a tanítás gondolatilag addig foglalkoztatta - addig méregette az "érte" és "ellene" gondolatokat, amíg eljutott egy olyan nézetre, amit meggyőződéssel képviselhet akkor, ha nyilatkozatra szólítják!

A hit tanításait át kell gondolni, mielőtt gondolati értéké válhatna. E nélkül csak vak hitről lehet szó, ami Isten előtt teljesen értéktelen. Hogy az ember az átgondolásának végén milyen eredményre jut, az függ az igazsághoz fűződő akaratától, és az Isten utáni vágyától, ami öntudatlanul szeretetgyakorlásra ösztönzi. Viszont azt, aki komolyan keresi az igazságot, Isten valóban nem hagyja tévedésben, ha életvitele által méltóvá teszi magát az igazságra.

És mert a világban a hazugság fejedelme mindenhol sötétséget terjeszt, és szeretne kioltani minden világosságot - ezért érthető hogy az emberek között a tévedésnek nagy helye van. Isten pedig figyelembe veszi minden egyes ember szabad akaratát, sőt, legszentebb szavát - amiben a legtisztább igazság van - kiszolgáltatta az emberek akaratának. Ennek következtében az ember akaratán múlik, hogy van-e hite, vagy nincs, amikor megvizsgálja az egyes tanításokat, és kialakítja állásfoglalását. Hogy ezt az állásfoglalást meggyőződéssel megtehesse, feltétlenül meg kell vizsgálni a tanítást - azaz gondolatilag foglalkozni kell vele. És ha igazi volt a kívánsága, és teljesíti az Isten általi feltételeket, ami kell ahhoz hogy szellemi javakat kaphasson, úgy gondolkodása megvilágosul, és tisztán és egyértelműen áll előtte amihez a szíve igent mond. Ekkor már bizonyíték nélkül is meggyőződéssel tudja mondani: hiszek...

Hogyan másképpen lehetne felismerni a tévtanításokat - és Isten hogyan követelhetne az emberektől felelősséget, ha az volna az akarata, hogy a gondolati tevékenység kikapcsolódjon, és feltétel nélküli vakhit lépjen a

helyére? - Akkor az ember nem volna felelős - hanem csak azok a kevesek, akik a tanítást igyekeznek elterjeszteni. És akik magukkal szemben minden ellenállást lehetetlenné akarnak tenni a vakhit követelésével! Istennek ez nem akarata. Hiszen a gondolati tevékenység állítja föl a kapcsolatot - és a fényből valók akkor kezdenek tulajdonképpen tanító tevékenységükhöz. De mindez lehetetlen volna a vakhit mellett.

Viszont a gondolatban fontolgató ember kielégítő eredményre jut, ha elsősorban komolyra veszi az igazságnak megfelelő ismereteket, hogy állásfoglalása legyen Istennel és önmagával szemben. Isten nem hagyja sötétségben azokat, akik világosságot keresnek! És az embert majd mindig kielégíti az a gondolati eredmény, amit az Istenhez küldött hívó ima után nyer. Egyedül Isten adhat magyarázatot, hogy mikor és mennyire helyes a gondolkodása, ha hisztek a szeretet, bölcsesség és mindenható egy Istenben. Az teljesen elég hogy meggyőződéses hitre jussatok azokban a tanításokban, amelyek Istentől indultak. Ugyanúgy azt is fölismeritek, amit emberek tettek hozzá. És az mennyire felel meg az igazságnak. Mert Isten - az örök Igazság - majd mindig segíti és rendezzi gondolataikat. Ítéző képességet ad neki, csak legyen készséges az igaz felismerésére, és az igazságért - az általa igaznak felismertért - szálljon síkra az emberekkel szemben. Isten akarata, hogy az igazság elterjedjen, mert egyedül az igazság vezet a magasba, és tesz boldoggá.

Ámen.

B.D.Nr.6481

1956. 02. 20.

Isten felismerése és elismerése - Istentagadók

Amíg nem hisztek Istenben, úgy tekintitek magatokat mint független lények. Holott fennállásotokat és léteteket neki köszönhetitek. De nem akarjátok alárendelni magatokat az ő létének és akaratának. Ennek ellenére jól tudjátok, hogy képtelenek vagytok a magatok életét csak egy nappal is meghosszabbítani.

Tehát tudjátok, hogy függőségben álltok egy hatalommal szemben - vagy ha ezt tagadjátok, hogy egy törvénnyel szemben, amelynek alá vagytok rendelve. Magát a természet-törvényt érvényesnek kell tudnotok, de nem vagytok hajlandók egy lényt elismerni, mint törvényadót. Annak is ellenálltok, hogy létetek rendeltetését és célját elfogadjátok, mert még sok bennetek annak a felfogása /Lucifer/ aki egykor eloldódott teremtményétől és magát tette meg minden lény előtt olyannak, aki mindent meghatároz, és mindent megtesz - és aki ezt a ferde felfogást Isten erejéből létrejőve alkotta meg.

Ti emberek az általa alkotott lényszerűségek vagytok, felfogásotok azonos az övével - Isten létét sem ismeritek el, ugyanazok az érzések vannak bennetek, mint ami őt eltöltötte, és Istentől való elszakadáshoz vezették. És amíg Istent föl nem ismeritek - és el nem ismeritek - addig tele vagytok az ő szellemével,

gögöse, akik a maguk erejére építenek, és mellette tele vannak a maguk szeretetével, ezért hamis a gondolkodástok, és a Földön elsötétült szellemi állapotban tartózkodtok. Állandóan gögösebbé és öntudatosabbá tesz a magatok bölcsessége - és az mégis egy teljesen értéktelen tudás, mert olyan dolgokra vonatkozik, ami a halál pillanatában kialszik.

Mindenki aki tagadja Istent - aki úgy gondolja ő nem áll kapcsolatban az isteni hatalommal - az izolálva van Istentől, és halála után is izolálva marad! A halál nem oltja ki őt magát, ahogyan a földi életében gondolta. Továbbra is mint lény öntudattal bír - csak éppen teljesen erőtlennek kell felismernie magát, amikor ugyanazt szeretné megtenni mint amit a földön tett. Ekkor /megszállottsággal/ birtokába veszi az emberek erejét, azokét, akiknek azonos a felfogásuk mint neki, és ezeket még megerősíti a téves gondolkodásukban. Mert minden Isten-ellenes még kötelékben áll egymással - egymás közt éppúgy mint azzal, aki elsőként végbevitte az Istentől való elszakadást.

Bár Isten minden szellemit önállóan teremtett, hogy mint egyedi lények ismerjék föl magukat, de maga nem oldotta föl kapcsolatát ezekkel az egyedi lényekkel, hanem állandóan átjárta őket erejével. És amíg szeretete erejét magukba vették - boldogok voltak. De amikor az elsőnek teremtett lény visszautasította ezt a szeretetsugárzást - amikor gögös gondolkodásával azt hitte, erre már nincs szüksége - ezzel egyúttal Istent is visszautasította, és teljes izoláltságba vonult. Ezzel lett boldogtalan, sötét szellem.

Ezért "Az istenség tagadása" mindig hamisítatlanul azt bizonyítja, hogy azoknak a seregéhez tartozik, akik egykor föllázadtak Isten ellen. A földi élet alatt az ember könnyen jut ismeretekre, és egy hatalom akaratától függővé válhat, aki rendelkezik fölötte - mert erre sok igazolást kap, önmagától és a környezettől is. Viszont Isten soha nem szabja meg, hogy az emberi akarat úgy gondolkodjon, ahogyan azt az isteni Rend kívánja - de minden embernek ad világosságot, aki világosságra vágyódik. Nincs mentsége annak az embernek, aki megtagadja Istent, mert őt minden ember fölismerheti, ha föladja gögjét - az ősbűnt - ha kicsivé lesz, és gondolatban alázatos kérdéseket tesz fel, amelyekre biztosan feleletet kap, és ez megajándékozhatja az egy Istenben való hittel.

Minden istentagadó gögös szellem - és ez a gög hátráltatja hogy kérdezzen, mert jogtalanul feltételezi, "hogyan tud", holott teljesen tudatlan. Minden istentagadó érintkezik hívó emberekkel, akik hisznek Istenben, az öröktől való teremőben, aki létüket meghatározza. Ezeken keresztül mindig lenne oka, hogy gondolkodjon. De ha bensejében vonakodik, akkor még nem mondott le egykori ellenállásáról - és a túlvilágon is nehezen fogad el magyarázatot, hacsak nem gondolnak rá könyörögve itt a Földön. Aki tehát megtagadja Istent, annak még végtelen hosszú az útja, amíg az örök hazát megtalálja.

Ámen.

A hitetlen emberiség – A vég közelsége

Az idő végét minden nap közelebb hozza, az idő fut - de ez az emberben nem tudatos. Nem tudja, hogy mit jelent neki egy nap, ez idő alatt még mit tudna a lelkének szerezni - és hogy milyen kevés már az az idő amit erre fordíthat, és az is milyen hamar elmúlik. Az ember nem gondol a végre, és csak gondtalanul beleél a napokba. Vagy csak földi dologgal foglalkozik.

Az emberiség vak, és nem tesz semmit azért hogy látóvá legyen. Él, és mégis a halál elé megy - holott az örökéletet kellene megszerezni az idő alatt, amíg a Földön él. És nem lehet figyelmeztetésükre mást tenni, mint az evangéliumot lehet nekik hirdetni - és megmenekül aki hisz benne. De az emberek hit nélkül élnek. Amit Istenről, Jézus Krisztusról, a túlvilágról tanítanak nekik, azt nem utasítják mindig nyíltan vissza, de belső meggyőződésük nincs róla, és hitük ezért értéktelen.

Emberek, meg kell szereznetek ezt a meggyőződést, mert különben elvesztek! Mert ha nincs hitetek, akkor nem kéritek Istent hogy adjon kegyelmet, nem kérték segítséget, hogy tegyen benneteket alkalmassá a túlvilág számára. Hit nélkül nem léptek kapcsolatba Jézus Krisztussal - aki maga az örökélet felé vezető út. Hit nélkül nem élitek azt a tudatos földi életet, aminek szellemi célja van - hanem tisztán földi életet, és annak semmi haszna nincs az örökélet számára. Életre kell kelni benneték a hitnek - vagy ha eddig csak forma szerint volt hitetek, most meggyőződéses hitre kell jutnotok.

Ezért meg kell hallgatnotok amit Isten követői hirdetnek. Nem szabad hirtelen mindent visszautasítani, hanem vegyétek a fáradságot, hogy gondolkodtok rajta, mit is prédikáltak nektek. S ha jóakarát van benneték, nem esik nehezetekre, hogy higgyetek - és akkor már tudatosan készültök a végre. Számoltok a vég lehetőségével, magatokba néztek, megpróbáltok átalakulni - mert ha jóakarát van benneték, az igazi hitnek ilyen a hatása.

A jóakarát a szeretetet is kibontakoztatja, mert a jóakarát mindig a jószívű emberekből jön elő - és a szeretet meggyőződéses hitre segít. Ezért a szeretetteljes jó emberek a vég bekövetkezésére is mindig hamarabb gondolnak - mert a hit a szeretetből keletkezik, és állandóan a szeretet táplálja.

Igyekeztek megnyerni az igazi hitet - az eleven hitet - ami a lelketeken való munkálkodásra ösztönöz. És ha elnyertétek, próbáljátok meggyőzni embertársaitokat is, mert nagy a szükség az emberek között - épp azért, mert hiányzik belőlük az igazi hit Jézus Krisztus, a megváltó iránt, és az örökéletéről a Szellemi Birodalomban. Az emberek számára ezek valótlán fogalmak, és a legjobb esetben is csak szájukkal vallják - de a szívük mit sem tud róla. Ilyenkor aztán hiányzik belőlük az ismeret és az erő, hogy át tudjanak alakulni. Majd elmúlik az élet anélkül, hogy célhoz vezetett volna, tehát ahhoz az érettséghez, ami már az örökéletet biztosítja.

És a vég mindig jobban közeledik, és aki hit nélkül marad, az nagyon rossz végnek néz elébe. Egy olyan sorsnak, amelytől megdöbbenve visszariadna, ha tudna róla. Isten követői - az általa kiválasztott szolgák - meghirdetik, és ismételten utalnak a közeli végre. Hallgassátok meg őket ha hozzátok mennek, és gondolkodjatok rajta amit mondanak. És számoljatok a lehetőséggel, hogy az igazat mondták. És ekkor azon igyekezzetek, hogy megváltozzon az emberek iránti szeretetérzések, a földi élet már ne látszódjon annyira fontosnak, és gondotokat inkább a lelkek felé irányítsátok - és akkor már a közeli végtől sem kell félnetek!

Ámen.

B.D.Nr.5353

1952. 04. 06.

Hitelenség következményei a túlvilágon

Milyen szegények azok az emberek, akik nem hiszik az Istent mint Teremtőt, és örök Mennyei Atyát. Ő hozta létre Jézus Krisztusban a megváltást, hogy teremtményeit megszabadítsa azoktól a méltatlan bilincsektől, amelyeket saját hibájukból engedtek magukra rakni.

Milyen szegények azok az emberek, akik hit nélkül mennek át az életen, nincs más a birtokukban, mint azok a múlandó javak, amelyeket a sors osztott ki nekik, hogy földi életüket teljesíteni tudják. Most az lett nekik a legfontosabb, és buzgón szaporítani akarják - ahelyett hogy legyőznék az anyagot.

Egy helyesen felfogott hit más tartalmat adna életüknek, mert az örökkévalóság számára teremtenének - a lelkük életének, ami majd a testi halál után következik. De hit nélkül minden gondolatunk csak a földi életnek szól - a mulandóért való állandó gond állapota ez.

Így az emberek csak a halál számára teremtenek, és nem az életnek. Szegények már a Földön, de még szegényebbek lesznek a túlvilágon, mert a Földön nem akartak hinni. Meztelenül és szegényesen érnek oda - és sorsuk kín és sötétség. Viszont ezt a sorsot maguk teremtik meg maguknak, mert a Földön nem maradtak ismeret nélkül Istenről, mint Atyáról és Teremtőről, sem Jézus Krisztusról, mint Megváltóról.

De nem fogadták el a róluk szóló tanításokat, bár megtehették volna, vagy lett volna bennük készség, hogy elfogadják a földi élet céljáról való magyarázatot! Mert az erre irányuló akarat a hit alapja.

Az embernek akarnia kell a hit ismereteit, és akkor tud is hinni. Az Istenről szóló ismereteket az ember életében mindig megkaphatja, és egyszer mindig föl is ajánlják neki. És ha elgondolkodik rajta, mi lehet oka és célja az

ember földi létének, akkor Isten biztos tovább segíti, hogy helyes ismeretei legyenek - mert kinyilvánult az akarata, hogy kívánja az igazságban való éleést.

Minden ember tisztában van vele, hogy nem tud Isten léte ellen bizonyítékokat felhozni. Tehát nem teheti meg, és nem szabad visszautasítani, amit Istenről, Megváltó Művéről, határtalan hatalmáról, bölcsességéről és szeretetéről hirdetnek neki. Próbáljon tehát magyarázatot kapni, és próbálkozását megjutalmazták. Isten maga törődik azokkal, akik kérdő gondolataikat a messzeségbe küldik. Biztosan tud majd hinni, és hite által mérhetetlen gazdagságot nyer. Míg a hitetlen ember azt is elveszti, amit földi értékben birtokol. A szó legszorosabb értelmében szegény, mert nincs ami reményt és biztosságot adna neki, ha nem tud Istenben mint Atyában, és Jézus Krisztusban mint Megváltóban hinni, akkor nincs semmi ami erőt adna neki szükséghelyzetében. Hogy örökké boldog lehessen, Isten felé kell törekednie.

Ámen.

B.D.Nr.6925

1957. 09. 21.

A hinni-tudás föltétele a hinni-akarás

A hinni-tudás föltétele a hinni-akarás. Nem tudjátok azokat az embereket meggyőzni, akikben nincs annyi akarat, hogy eljussanak az igazsághoz. A nem akarásukkal átadják magukat Isten ellenfele hatásának. Annak mindig több zsákmánya lesz, és folytonos befolyása által elzárkóznak minden Isten részéről érkező szellemi befolyástól.

A szellemi ismeretet nem lehet igazolni - azt hinni kell. De vak-hitet sem követel: az ember megkapja az igazságot - majd magának kell eldönteni, milyen legyen iránta a beállítottsága. Mert Isten részéről minden ember szabad akarata tiszteletben van tartva. Az ember, amint szellemi ismeretet nyújtanak feléje, mintegy válaszút elé van állítva - elfogadja, vagy visszautasítja.

A döntés meghozatalához az akarata válik tevékenyé. Ha az ember minden vizsgálat nélkül a nyújtott szellemi értéket visszautasítja - akkor nem mondhatja, hogy nem tud hinni, hanem azt kell mondania, nem akar hinni! Ha megvan benne az akarat, hogy ismerethez jusson, akkor megvizsgálja, és csak azután utasíthatja jogosan vissza, ha nem tud megegyezésre jutni vele. Vagy az is lehet, hogy benső meggyőződésre jut és hisz - habár bizonyítékokat nem lehet felsorakoztatni mellette.

Akikben jóakarát van, annak a gondolkodását helyesen kormányozzák, még akkor is, ha eddig nem akart semmit elfogadni. De a vak-hit értéktelen. Csak a benső meggyőződésből való hit hoz áldást magával. De benső meggyőződésből való hitet csak akkor lehet szerezni, ha az ember ismerethez akar jutni. Ha magyarázatot akar kapni a rejtett dolgokról, Isten titkairól, amiket az értelem nem tud megoldani.

Minden ember elismerheti, hogy csak részismeretei vannak, hogy számára még sok a megoldatlan probléma. Ha ezek a problémák földi-anyagi kérdéseket érintenek, az értelemmel is rá lehet jönni. Meg lehet vizsgálni az eredményeket, és változtatni lehet rajtuk. Majd bizonyítékokat lehet gyűjteni, hogy a gondolkodás helyes volt.

De a földi világ mellett van még egy szellemvilág. Ezt is lehet "csak" hinni - viszont ebből a szellemi világból az emberhez kinyilatkoztatások indulnak, amelyek már majdnem bizonyításnak számíthatnak - de mindig nyitva hagynak bizonyos kételyt, amit az embernek magának kell legyőzni, és ehhez van szüksége az akaratra.

A maga számára bizonyításokat teremthet, és eljuthat a meggyőződéses hitre, de akarnia is kell. Mert aki nem tesz hozzá semmit, az nem is szerezhethet semmit - és a hittel az embert megajándékozni nem lehet, mert akkor nem lehetne szabad akarati döntésről beszélni.

Az embernek a hitet először akarni kell, majd utána a szeretetben való élés által képes lesz, hogy megtanulja a különbségek felismerését, mert soha nem szabad tévedésben hinnie, és joga van hogy visszautasítsa amit képtelen elhinni - és komolyan veszi, és tiltakozik az akármilyen szellemi érték hozzávezetésétől.

A hinni-tudás feltétele a hinni-akarás. A vakhit pedig nem olyan valami, amivel az ember dicsekedhetne. A vakhit nincs Isten tetszésére, mert közömbösséget mutat az igazság és a helyes ismeretek iránt. Az ember használja az értelmét - de nemcsak az értelmét, hanem a szívét kell megkérdezni. Ez annyit jelent, hogy az érzelmeire is figyeljen - mert a szíven keresztül az jelentkezik majd, akiben az ember olykor nehezen hisz, de aki az akaratot is megjutalmazza, ha az jó és helyes irányba fordul.

Ámen.

B.D.Nr.1894

1941. 04. 21.

Zavaros gondolkodás - Hitetlenség – Hit - Kegyelem

Az ember hitetlenségére a zavaros gondolkodása ad magyarázatot, amikor az emberek egy szellemi irányzathoz csatlakoznak - amit ha összehasonlítanak Krisztus tiszta tanításával, teljesen tévesnek lehet mondani - az már félrevezetett gondolkodás, ami következményeiben annál nehezebb, minél inkább eltér az igazságtól.

Érthető, hogy az igazsággal ellentétes gondolatok eltérítenek a helyes gondolkodástól - ezért a hitetlen ember nem tud tiszta gondolatokra jutni, hanem ugrás-szerűen egyszer ezt máskor azt hiszi, azaz tartja igaznak, és ezért gondolatmenete összekuszálódott és bonyolult! - Ami igaz azt nehezen ismeri el igazságnak, azért az ilyen állapot nem kielégítő, nem hoz szellemi haladást. Allandó nyugtalanságban van, és mégis ugyanabban a nézetben sokáig

megmarad. - A tiszta igazság mellett elmegy, hiszen Istent kikapcsolja a gondolkodásából. Tehát a fölfoghatatlant a saját gondolatai, és saját ereje által próbálja kikutatni - és ezért gondolatai hamis utakon járnak. Vagy kicsi benne az igazság megismerésének akarata, és ezért nem is adható meg neki. Ezzel szemben az az ember, aki magáért az ismeretért vágyódik az igazságra - a legtisztább bölcsességet kapja. A hitnek és hitetlenségnek ellentétes feltételei vannak. Hogy valaki hinni tudjon, Istennel gyermeki viszonyban kell lennie, korlátlanul át kell adni magát az örök Istenségnek, magát kicsinek és jelentéktelennek kell tartania, és Istenben kell felismernie a legtökéletesebbet - és ez a hit! Viszont a hitetlen mindent letagad, magát tartja okosnak és bölcsnek - és épp ezért semmi tanításnak nem nyílik meg. Magát soha nem rendeli alá egy magasabb lénynek, tagadja annak létét - csakis ő maga fenséges! Ezért nagyon különfélék az előfeltételeik: a hívő ember gondolkodása helyes és tiszta, míg a hitetlenében nincs rend, és nem tud helyes végeredményre jutni, mert egy magát fenségesnek, fennköltnek tartó ember nem kaphat már szellemi tisztaságot, mert nem imádkozik ezért a kegyelemért, és ezért nem is juthat hozzá.

Isteni kegyelem nélkül viszont az ember nem gondolkodhat helyesen. Gyakran az ember akarata ahhoz is gyenge, hogy magánál Istennél keressen segítséget, és így tudatlanság az osztályrésze mindaddig, amíg imájában szellemének tisztaságát nem kéri, és Isten kegyelmét alázatosan fel nem használja.

Ámen.

B.D.Nr.8722

1964. 01. 11.

Ismerethiány és hitetlenség Isten beszédje felől

Ha megengeditek hogy én taníthassalak bennetek, az igazságban fogtok élni. De az emberek többnyire nem tudnak erről a folyamatról, ami pedig annyira magától értendő - mert én, mint Atya mindig beszélek gyermekeimmel, ha készek rá hogy meghallgassanak. És soha nem kell félnetek, hogy tévedés jutott hozzátok, mert én magam vagyok az igazság. Viszont a részemről adott hatalmas kegyelmi ajándékot hálásan kell fogadni, és fel kell használnotok, különben nem gondolhatok rátok olyan ismeret adásával, ami betekintést nyújt minden területre.

Ezért mindig csak azokra az emberekre gondolhatok akik bebizonyítják, hogy fel is használják a kapott szellemi értéket. Tehát, hogy szívükbe fogadták, gondolnak rá hogy a legjobb akarattal és tudással elterjesszék. Ezért a főntről érkező szavaim elfogadása a befogadót arra kötelezi, hogy ami tőlem hozzá érkezik, és ami lelki érlelődéséhez szükséges, azt továbbítsa.

Szóbefogadóm ekkor biztos lehet benne hogy nálam minden módon támogatásra talál, mert én valóban tudom, mennyire szükséges hogy az

emberek megismerjék szavaimat - mert erőre és világosságra is szükség van, és szavaim által mindkettőt megadom nekik.

Viszont ennek a pompás szellemi kenyérnek az elfogadására amit ti nekik adtok, embertársaitoknak is készséget kell mutatniok. Tehát náluk is a szabad akarattól függ, hogy áldás fakad-e majd belőle, hogy erőt és világosságot szerezzetek magának, és magasabbra lép fejlődésében.

Lesznek akik igazi éhséggel élvezik a szellemi kenyeret, és felüdülnek az élő vízen. Az majd valóban erőt szerez magának a szavakból, és lelke kiérlelődik - másoknak csak tanulmány lesz, ami inkább értelmüket és nem a szívüket érinti. Ezekhez nem folyhat ugyanakkora fokú erő és világosság, akaratuknak nincs más kívánsága, csak az emberi értelmet foglalkoztatni. Bár a téma szellemi, mert a lelke ösztönözte - viszont ő maga nem adta meg lelkének azt, amire annak szellemi táplálékként szüksége volna. De én tudom, hogy a földön járó lelkek milyen szükségben vannak, ha tőlem nem kapnak kézzelfogható támogatást. Ezért próbálok atyai módon beszélni hozzájuk, hogy gyermeknek érezzék magukat, és bizalommal jöjjenek elém. Akkor már táplálhatom őket a mennyei kenyérrel, a forráshoz vezethetem őket, hogy eleven vizet meríthessenek.

Hogy az emberek mennyire nem ismerik az Isteni Kinyilatkoztatás folyamatát, már maga azt bizonyítja, hogy eltávolodtak tőlem, Mennyei Atyjuktól, és az igazi gyermeki viszonyt még nem állították helyre velem. Mert a velem való helyes kapcsolatnál egész természetes, ha velem, az Atyjkkal a gyermekek beszélhetnek. És gyermekeim figyelnek, hogy mit mondok nekik. Hogy én elfogadjam, és velem mint gyermekem szoros kapcsolatban legyen, abban mindig az akarat a mértékadó.

De kell hozzá a belém vetett szilárd hit, hogy Atyja és Teremtője vagyok, aki mint Atya, gyermekeit boldoggá akarja tenni szeretetével. Ekkor az embernek is elfogadhatóvá válik a gondolat, hogy az Atya gondolatot cserél gyermekével - az isteni kinyilatkoztatások iránt megértést mutat, és mint egyedüli igazságot a szívébe fogadja.

A hozzám való visszatérés legegyszerűbb módja, ha valaki ezt a földi élet alatt viszi végbe. Mert ha velem, az Atyjával való szoros kapcsolat útját választja valaki - akkor én, az Atya is teljesen elfogadom, és nem engedem át ellenfelemnek. Mert akkor jogom van hogy az egykor teremtett gyermekemet - aki újból csatlakozni kíván hozzám, és ismét elismer Istenének és Atyjának - mindentől megvédjem.

De mert közel van a vég, szinte senki sem gondol arra, hogy maga Isten megnyilatkozik. Teljesen messze lévő lénynek gondolnak - ha egyáltalán hisznek egy hatalomban, aki életet adott nekik. Ennek ellenére a bizalmát szeretném elnyerni az egykor teremtett lénynek - hogy adja át magát nekem, mint gyermekem, és ezzel hozza létre azt a kapcsolatot ami ahhoz kell, hogy szeretetteljes beszédemet hallhassa. És akkor már az embertől függ, isteni

kinyilatkoztatásaimat hogyan fogadja magába, és hogyan hasznosítja. Már az, hogy magába fogadja, már világosságot és erőt biztosít neki. És ezek soha nem lesznek hatás nélkül.

Az, hogy szólhatok hozzá, már megpecsételi mint szőlőskertem munkása. Most már minden rábízott feladatot lelkiismeretesen végbevisz. A Földön már nem él tőlem elválasztva, hanem mint szolgám él velem és tevékenykedik, ismételten szólok hozzá mint gyermekemhez, akit Atyja bensőségesen szeret, és szeretetét is viszonzozza. A gyermeket most már semmi el nem tudja választani Atyjától, elérte célját amiért a Földön élt. Nálam van, és nálam marad - az Atyánál - mindörökké vele összekapcsolódva.

Ámen.

B.D.Nr.7462

1959. 11. 24.

A félelem a hit hiánya

Akaratom, hogy ne féljeteK, hanem higgyeteK csak mindig egy mindenható, szerető Istenben és Atyában, aki nem hagy meg benneteket az ínségben és szükségben. De a félelem a hit hiányát jelenti.

Aki fél nem ismeri Isten hatalmát és szeretetét, aki Atyátok akar lenni. Amint hisziteK, hogy én úgy szeretlek ahogyan egy apa a gyermekeit, akkor az bizonyossá is válik bennetek, akármit is akar a lélek ellensége veleteK tenni, én nem engedem meg.

Oltalmazó Atyai kezem mindig kész közbenyúlni amikor arról van szó, hogy a szükségből meg kell menteni gyermekemet. És ti ilyen állapotban vagytok, amikor akár testi, akár szellemi dolog miatt félteK. Akkor is szükségállapotban vagytok, amikor aggódtok vagy elkeseredteK. Nincs még meg a hit ereje bennetek, hogy nem történhet veleteK semmi, amíg hozzám fordulva oltalmat és segítséget kérteK.

Bár értelmetek ezt folytonosan mondja - de szívetek mégis aggódó és szomorú, és ez az a helyzet, amikor magatoknak kell orvosolni a helyzetet, amennyiben olyan bensőségesen ahogyan csak tudtok, kapcsolatba lépteK velem - öröktől való Atyátokkal. Aki csak arra várok hogy bensőséges imával jöjjetek, és bízzátok rám gondjaitokat.

Ezt a bensőséges átadást azért kérem, hogy szívetek benső nyugalját - ami még hiányzik belőleteK - megteremthessem. Minden ügyetekkel hozzám kell jönnötök, hogy egészen gyermeki módon orvoslást kérjeteK. És meghallgatlak - mert szeretlek ahogy Atya szereti gyermekeit. De olykor milyen nehezeteKre esik, hogy közel lépve hozzám velem párbeszédet folytassátok. Milyen gyakori, hogy távol maradtok, és egyedül kínlódtok bajaitokkal - pedig milyen egyszerű lenne, ha minden terhet rám tennéteK, hogy ti megszabaduljatok tőle. Szerető Atyátok van - aki a földi életet széppé akarja tenni nekteK - csak adjátok neki jogot erre a magától értetődő benső

kapcsolódás által. Aki marad velem ebben a benső kapcsolatban, annak már nincs gondja. A bajok akkor érkeznek, amint lazítjátok a kapcsolatot. Én nem rakok bilincseket rátok, hanem szabad odaadástokra vágyódom. Ezt pedig azzal igazoljátok, hogyha bensőségesen beszéltek velem, minden gondotokat rám bízátok, és arra kértek, vegyem el tőletek. Akkor már csak várni kell, és úgy érkezik ahogyan kívánjátok, és megszabadultok minden gondtól.

És amikor a sötétség erői szorongatnak, akkor sem kell félnetek, mert nem tehetnek ellenetek semmit amíg szabad akarattal hozzám tartoztok, vágyatok nekem szól, és annak, hogy végérvényesen egyesüljete velem. Ezért csak kérdezzétek magatokat, merre irányul legbensőbb vágyatok - és ha felém irányul, akkor szilárdan bízhattok, hogy az én vágyam is felétek száll, és megvédelek minden szorongatásban, akárhonnán jöjjön is. Azt akarom, hogy ismét az enyéme legyetek, és nem engedem meg hogy elveszete amíg én vagyok a célotok, és hozzám törekedtek. Ekkor már fölösleges minden gond és aggodalom - mert már az enyéme vagytok, és örökké az enyéme maradtok.

Ámen.

B.D.Nr.8096

1962. 02. 07.

A szeretet és hit átalakító ereje

A Világosság és Dicsőség Birodalmába akarok bevezetni - mert szeretlek benneteket - és mindörökké kapcsolatban akarok lenni és maradni veletek. De ez a kapcsolat csak olyan lényekkel lehetséges, akik hasonlóak lettek őslényemhez, akik ismét olyanná alakultak, mint kezdetben voltak, amikor belőlem teljes tökéletességgel indultak - és ez annyit jelent, hogy csak tisztán fényből és szeretetből álltak. Ebből következik, hogy ismét világossággá és szeretetté kell válniuk, mert egykori tökéletes állapotukat szabad akarattal az ellenkezőjére fordították.

Hogy visszaalakuljanak szeretetté - és tökéletessé változzanak - ismét a szabad akarat műve, amit teremtményeimnek végbe kell vinni. Ezért lehet hogy végtelen hosszú idő lesz amíg ezt hiánytalanul véghezviszik. De mert végtelen szeretetem a lényt állandóan kíséri, és minden lehetőséget megteremt - ezért a célt is egyszer csak eléri, egyszer csak befejeződik az átalakulása, és a Világosságom és Dicsőségem Birodalma a lényt újból magába fogadja. Egyesül velem, és része az örök boldogság lesz.

Ti emberek, akik épp ezért tartózkodtok a Földön, hogy a szeretetté való visszaalakulást végbevigyétek, higgyetek az irántatok való szeretetben. És akkor keresitek, hogyan közeledhettek hozzám, és vágyódtok szeretetsugaraimra. Tudnotok kell, hogy szeretetem tűzének áradatában vagytok - csak éppen hatékonyságát a magatok akaratának megfelelően érzitek. Azt is tudnotok kell, nem nyugosztok előbb, míg ti is alá nem merültök szeretetem tengerébe - és örökké össze nem olvadtok velem.

Higgyétek ezt. Mert az igazolást csak akkor kapjátok, ha a célt már elértétek. Tehát a hit már a Földön ösztönözzön arra, hogy akaratom szerint éljétek. Elsősorban azon fáradozzatok, hogy a szeretetet éljétek, ahogyan törvényem tanítja. Majd törvényem teljesítésével eléritek hogy tudjátok, igaz amit hisztek.

Ha önzetlen embertársi szeretetben éltek, megteremthetitek azt a meggyőződést, hogy valóban olyan ismeret nyílt meg előttetek, ami boldoggá tesz. Bár Birodalmam dicsőségeit elétek tárhatják, hogy törekedjétek rá, viszont erre vonatkozó igazi hitre majd csak akkor juttok, ha szeretettörvényeimet teljesítitek. Mert akkor észreveszitek az irántatok való szeretetemet is, és fölismertek mint a szeretet Istenét - aki vágyódik teremtményei szeretetére, és azt akarja, hogy mint gyermekek kérjenek valamit Atyjuktól. Hogy közelemben jutva boldogíthassam őket szeretetemmel, mert az üdvösséget jelent nekik.

Ha tudnátok, hogy minden, amit önzetlenül tesztek mennyire áldásos - valóban megváltoznátok, és rövid időn belül szeretetté alakulna minden körülöttetek, és ekkor teljesítettétek az élet célját. De mindezt a szabad akaratoknak kell végbevinni. Azért fáradozik állandóan szeretetem, hogy beszédem által hatást gyakoroljak rátok, hogy éljétek a szeretet, elküldelek benneteket a végidő apostolaihoz, hogy a szeretet Evangéliumát hirdessék nektek. Mert a szeretetet semmi nem tudja pótolni - minden embernek magának kell szabad akarattal szeretetre gyulladni, hogy aztán világos lánggal égjen. És ez a szeretet egyesül majd az én szeretetemmel, mert én az örök Szeretet vagyok. A szeretet képtelen másra - csak hozzám törekszik. És ha az emberekre újból rásugározhatom szeretetemet - mint kezdetben - akkor a fény is már ősállapotában van - összeolvadt velem - mindörökké.

Ámen.

B.D.Nr8598

1963. 08. 27.

Bizonyítékokkal nem szabad hitre kényszeríteni

Én nem foglak kényszeríteni - ezért szabad akarató hitre kell eljutnotok. Nem szabad bizonyítékokkal hitre kényszeríteni. Ennek ellenére jóakarattal mellett könnyű bizonyítást teremteni, ha a szíveteket engeditek beszélni, és nem egyedül az értelmet. És ha szavam érzélem szerint kellemesen érint, már van is bizonyítékotok, és jelzi, hogy engedtetek hogy szívetek beszéljen. Tudnotok kell, én mindig a szíven keresztül fejezem ki magamat, és ezzel már bizonyosak lehettek hogy engem hallottatok - és ezzel már könnyű lesz számotokra hogy higgyetek. Ezt a szabadságot meg kell hagynom - ezért soha nem tudtok majd százszázalékos bizonyítékot felmutatni, hogy tőlem - Atyától - kaptátok a megszólítást. Viszont ti önmagatokban hordjátok a bizonyítékot, és bensőtökben meg lehettek győződve - ha jó akarattal van bennetek.

Tehát az akarat maradjon teljesen szabad a döntésében, hogy kapcsolatba lép-e velem. Ez nem állna fönn, ha bizonyítékok kényszerítenék, mert a kapcsolatot csak félelemből teremtené meg. És ha gondoltok rám, azt biztosan nem azért tennétek, mert szerettek. A csak gondolati kapcsolódás pedig értéktelen a lélek számára. Ezért meg kell lenni a lehetőségnek, hogy szavamot vissza lehessen utasítani, mert ti kételkedtek benne, hogy az "Én szavam" lenne. Szavam elfogadása egy bizonyos szeretetfoktól függ, amely képessé teszi, hogy fölismerje szavaimat. Ezért szavamot mindig csak ott fogadják a szívükbe, ahol már felgyulladt a szeretet. Ekkor már a szavaim általi szellemi kényszerről nem lehet beszélni. De ahol hiányos a szeretet, ott szavam nem bizonyíték erejű hogy elfogadják.

Tehát az emberen múlik, hogyan viszonylik szavaimhoz. De nagy segítséget jelent, hogy mielőtt állást foglalna, szavaimat értelem szerint átgondolja - ha egyáltalán egyszer ilyen gondolatokkal is foglalkozik, amelyekre szavaim indítják. Amikor az ember szavaimat emberi gondolatanyagának tekinti, és jóakarattal vizsgálja, hogy mint ilyennek mi az értéke, akkor gondolkodni kezd. És ezáltal helyes beállítottságra juthat velem szemben. De csak akkor, ha elismeri Istent maga fölött, és velem gondolatilag összekapcsolódik. Ehhez viszont jóakarattal kell, különben elmarad hogy vizsgálja szavaimat, és ezzel szavam hatástalanul elmegy a füle mellett.

Ez magyarázza azt is, miért érzik kevesen, hogy szavam megérintette őket amikor magasból érkezett szavaimat követeim eljuttatják hozzá. Mert nem sok ember érez vágyat és akaratot irántam - azért, mert nincsenek sokan akik szeretetben élnek. Így hát a legtöbbször csak üres hang, aminek semmi jelentőséget nem tulajdonítanak akkor sem, ha maga olvassa.

De ez nem lehet oka, hogy szőlőművészem elfáradjanak értem és országomért munkálkodni. Mert egyesek mindig lesznek, akiket megérint, és ezek a kevesek megmenekülnek a pusztulástól. És ezek miatt a kevesek miatt halasztom el az ítéletemet, pedig az emberek szellemi állapota szerint ez már régen esedékes lett volna. De én nem térek el attól a naptól, amit öröktől megállapítottam a vég idejének.

És a vég bekövetkeztéig mindig lesznek olyanok, akik eloldják magukat ellenfelem láncaitól - akiket az utolsó percben még megszólíthatok, és akiket szavam úgy érint, hogy még megváltoznak, és akaratukat nekem adják. De ez mindig hitre való kényszerítés nélkül megy végbe, mert még azt sem tekintik bizonyítéknak, ami pedig annak számítana. Csak a szeretettel telített, szellemben felébredt ember nem kételkedik, mert a "Szellem tevékenysége" elég bizonyíték annak igazságára, amit én az embereknek adok. És mert teljesen magától értetendő nekik, hogy az Atya beszél a gyermekeihez, tehát már nincs bizonyításokra szüksége, hogy meggyőződéssel hinni tudjon.

Így a szellemben felébredt, szeretetteljes ember felismeri a tévedést mint olyant, mert a világosság belülről van benne, és az világossá teszi a

gondolkodást. Nem engedi, hogy hamis szellemi értékkel elvakítsák, ami az ellenfelemtől indul és hamis fény, amely mindig ott akar érvényesülni, ahol az igazság áll. És ismét elvakítja azokat, akiknek nincs velem igazi kapcsolatuk, és ezért könnyen ellenfelem zsákmányává lesznek, ha nem tiltakoznak az igazság utáni erős vágyukkal befolyása ellen. Ezeket nem lehet megtéveszteni, mert az igazság utáni vágyódás ugyanaz, mint amikor utánam vágyódik, én pedig valóban nem engedem, hogy tévedésbe essen, világosságot akarok vinni mindenhova, ahol még a Szellem sötétsége él. A sötétséget át akarom törni, és nem erősíteni akarom, és ez sikerül is ott, ahol az ember tőlem világosságot kér.

Ámen.

B.D.Nr.4936

1950. 07. 16.

Egy eleven hit ereje – vagy a téves hité

Nagyon kevés embernek van helyes és igazi hite, tehát olyan hite ami teljesen megfelel az igazságnak. Mégis, figyelembe veszem azoknak a hitét is, akiket ugyan nem oktattak a teljes igazságnak megfelelően, de elevenen hisznek abban amit tanítottak nekik. Tehát akik irántam, és felebarátjuk iránt eleven hitre jutottak, és nem engednek belőle, mert félnek hogy akkor bűnt követnek el. Tehát bíznak bennem, és meg vannak győződve hogy kérésüket teljesítem.

Tehát egy téves hitet sem engedek megszegyenülni! Ebből látható, hogy hitük erejénél fogva rendkívüli segítséget is kaphatnak. De ebből nem következtethető le, hogy amit hisznek az igazság - hanem csak az eleven hit erejét tapasztalhatják! A téves hitben élőknek is megküldöm a tiszta igazságot, amit egyszer majd el kell fogadniuk. Ha a Földön már nem is, akkor a túlvilágon, mert az igazság elengedhetetlen ahhoz, hogy boldog legyen. Viszont náluk nehéz lesz az igazság elfogadása, mert túl mélyre mentek a hamis tanítás gyökerei. Ellenfelem is ismételten új tévedéseket kever az igazságba. Ez annál könnyebb, minél több a vakhitű, azaz aki nem gondolja át a neki átadott szellemi értékeket.

De a szeretet a mérvadó! Mert a szeretet teszi világossá a szellemet. És a szerető emberben előbb vagy utóbb magától feldobódnak a meggondolások, és kételkedni kezd annak helyességén, amit tiszta igazságként adtak át neki. Ezért a szeretetben élő ember gyakran kritikus! De épp ezáltal szabadul meg leghamarabb a hamis tanításoktól. Van, hogy a téves hitben élő hite a szeretete által annyira eleven lesz, hogy bennem a legszeretőbb és leghatalmasabb lényt látja, akinek semmi sem lehetetlen, és ez bizonyos dolgok csodatévő erejének mély hitét is felhossa - és én nem engedem, hogy csalódjon bennem, holott hite eltér az igazságtól, és hozzájárulásomat egy tanítás sem kapja meg, amely az embereket tévedésbe viszi.

Nekem valóban minden lehetséges, de csak a gyermeki szeretet, és az ember részéről a határtalan bizalom indít arra, hogy hozzájuttassam ahhoz

amit kér. Mert nektek embereknek azt az ígéretet adtam, hogy a szilárd hitet nem engedem szégyenbe jutni, hogy mindent megadok amit kértek, ha szellemben és igazságban imádkoztok. És egy szilárd, kételkedés mentes hit a szellemben és igazságban való imát is garantálja.

Ámen.

B.D.Nr.7292

1959. 02. 24

Vakhit és halott kereszténység

Nehéz az embereket meggyőzni, hogy nekem nem elégséges egy forma. És "forma" alatt azt értem, hogy egyforma az emberi szokásokkal és hagyományokkal, mert azokkal "együttlutó", amely formák nekem teljesen értéktelenek, épp azért mert ilyen együttlutó, átvett szokás, ami csak látszat. És ezért nekem nem lehet tetszésemre.

Én az igazságban élő eleven kereszténységet akarok, hogy az emberek tele igyekezettel vele együtt haladjanak és éljenek. Mert halott dolgokhoz soha de soha nincs megértésem, és nem adom meg hozzájárulásomat. Halott pedig minden, amit az emberek elsajátítanak, vagy embertársaiktól átvesznek anélkül, hogy egyszer is komolyan állást foglalnának vele kapcsolatban. És ha egy embert neveléssel bizonyos nézet elsajátítására készítnek, úgy kötelessége, hogy amint gondolkodni tud alaposan foglalkozzon vele, és csak amit szabad akarattal elfogad a maga számára, az a saját gondolatanyaga, amiért felelősséggel is tartozik, hogy hogyan hasznosította.

De felelősséggel tartozik a vakhitért is. Ez a fajta hit soha nem számít olyannak, mint ami Istennek tetszésére van, mert nem hagyhatom jóvá, ha gondolkodás és megfontolás nélkül mindent elhisznek, és az ember nem vizsgál meg semmit, hogy mi az amit eléje tártak, hogy higgye. Soha nem hivatkozhat arra, hogy "a tanítók" így tanították, mert mint gondolkodó ember abban a helyzetben van, hogy tényleg gondolkodjon azon, mit követelnek tőle hogy higgye. És ha komolyan veszi, irányítást kap gondolkodásában, hogy eljusson az igazságra.

Viszont a komoly akarat a legtöbb embernél hiányzik, és azért gondolkodás nélkül sok mindent elfogadnak. És még abban a hitben élnek, hogy igazi keresztények, amikor nem utasítják vissza a Jézus Krisztust érintő hitbéli tanításokat. De még messze nem hit az ami tulajdonukban van, mert előttem annak a hitnek van értéke ami eleven, és csak komoly állásfoglalással nyerhető el.

De hol található az ilyen? Gyakran elég, ha egyszer fiatal korában oktatást kap, amit magával visz az életbe, és már azt hiszi elég amit tud, és további felelőssége már nincs Istene és Teremtője előtt.

Milyen nagy tévedésben vannak! És milyen üresen állnak egyszer majd előttem, amikor a földi életről felelősséget kérek! De hamis gondolkodásuk

felől nem lehet meggyőzni őket, mert különben igyekeznének, hogy mélyebbre hatoljanak. És eleven szellemmel foglalkoznának az eddig tulajdonukban lévő halott ismereteikkel. Csak kevesen elégedetlenek, és keresnek és találnak rá az igazságra, mert bensejükben engem keresnek, aki az örök igazság vagyok.

De minden ember kereshet, hiszen minden ember tud gondolkodni. És minden komoly gondolat a helyes útra vinné. Magam állandóan kész vagyok hogy kinyújtsam kezeimet, és a sötétségből a világosságba húzzak mindenkit, aki világosságra vágyódik. Viszont amíg az ember nem látja be hogy hamis úton van, addig nem is tekint körül, hogy a helyes utat megtalálja. És az emberek azt hiszik helyes úton járnak, mert vezetőik, akik még maguk sem találták meg a helyes utat bebeszélik nekik.

Így aztán minden egyes emberre magára van rábízva. De közvetve minden egyes mindig segítséget kap. Gondolati figyelmeztetést kap, hogy ébredjen magára, és kérdezze magát, vajon hogyan áll meg Isten előtt amikor felelősségre vonja. És ha az ilyen benső kérdéseknél tovább időzik, akkor válaszolok is neki. Mert én csak az akaratát provokálom, hogy tudatosan forduljon felém. Aztán már nem megyek el többé oldala mellől, míg csak nem járja a helyes utat, ahol engem keres, és egész biztos hogy meg is talál.

Ámen.

B.D.Nr.6874

1957. 07. 18.

A kételkedés áldása - Igazság

Hogy ismételten kételkedés oson szívetekbe az annyiban jó, hogy akkor gondolkodtok a titeket érdeklő kérdésekről. Gondolkodás közben pedig befolyást gyakorolhatnak rátok azok a lények, akik kételyeiteket igyekeznek megoldani. De csak olyan kételyekre gondolok, ami a komoly keresőket foglalkoztatja. Majd arra indítják, hogy még többet keressen, és még többet kérdezzen. Tehát nem azokról a kételyekről van szó, amelyeket a közömbös emberek arra használnak, hogy visszautasítsák a nyújtott ismeretet, mert ők egyáltalán nem vágyódnak rá. És ezért soha nem is akarják elismerni az igazság hordozóit, ezek a kételyek csak kifogások, és visszamenekülés a sötétségbe ha netán világosságot kaptak volna. A komoly keresők azonban nem elégszenek meg hamar, és eme kételyeik áldáshozók lehetnek, ha nem hagyják abba a kérdezést. A világosság lényei ez adja meg a lehetőséget, hogy mindaddig úgy hassanak, amíg gondolkodásuk meg nem tisztul, és bizonyossá válik amit még kétesnek hittek.

A gondolkodó ember többnyire nem annyira felületes, hogy egyszerűen eldobja ami hihetetlennek tűnik, hanem mélyebbre ás mielőtt visszautasítaná a hozzá érkezett tanítást. A kétely tehát a dolog tisztázását is segítheti, a kétely megvédhet a tévtanítás elfogadásától, de csak akkor, ha arra törekszik, hogy az igazságban éljen. Ezért nem kell elítélni azt, aki kifejezi meggondolásait, mert

az ilyenek csak jogos komolyságukról tanúskodnak. Ezt az alkalmat azonban használja is ki, és addig ne nyugodjon, amíg bensejében teljes meggyőződésre nem jutott. Tehát az ismeretet vagy elfogadja mint igazságot, vagy visszautasítja mint tévtant. És hogy idáig eljusson, ahhoz a kételyek segítettek.

A magát az illető tudományban jártas valakinek gondoló embert már nem lehet megtanítani másra. Az már nem nyílik meg a világossággal teli világ áramlatainak. Csak az elméjét engedi szóhoz jutni, de nem hallja meg amit az igazság birtokában lévő oldal sugall neki.

De a kételkedő ember kutat, kérdez, és hiszi, hogy a kételyét értelemszerűen meg tudja oldani. És amint komolyan törekszik az igazságra, ráhagyatkozhat azokra akik majd gondolkodását helyesen kormányozzák. Mert komoly kereső megkapja ezt a garanciát, mert Isten, az örök Igazság megengedi hogy rátaláljon.

Így aztán az ember maga határozza meg tudásának értékét, amit gondolati tulajdonának tart, mert ez attól függ, mekkora az igazság utáni vágya. Ezért végezzen számadást jávairól. Mert mindenki tudja, hogy az ember tévedhet. Tehát hogy nem támaszkodhat az embertársaktól kapott ismeretekre. Épp ezért készen kell lennie, hogy elhagyja az előző ismeretet, mikor a tiszta igazságot megkapja. Tiszta igazságot pedig csak ott kaphat, ahol az igazság forrása van. Tehát a már elfogadott ismeretét is Isten elé kell tárnia, és kérni, hogy engedje tisztán felismerni, mennyiben felel meg az igazságnak. Isten valóban meghallgatja ezt a kérést, és talán kételkedést ültet szívébe az eddigi ismereteire vonatkozóan - mert a tiszta igazság átadása csak akkor lehetséges, ha az ember megnyílik, hogy aztán a legmagasabb helyről kapja meg azt amire vágyódik: az Istenből való tiszta igazságot. Ez elsősorban szellemi ismeretre vonatkozik, de a földi dolgokban is helyes kormányzást kapnak gondolatai, ha megteszi az utat Istenhez, az igazság forrásához.

És belső bizonyossága, a szilárd meggyőződés lesz a legjobb biztosíték, hogy helyes úton járt - és már semmiféle ellenvélemény nem rázhatja meg nézetét. Embertársaival szemben is képviselni tudja meggyőződését, és nem kerül újólág kételkedésbe. Más az, ha újabb problémák dobódnak föl, amelyeket szintén nyugodtan megoldhat ilyen módon. Isten mindenkinek megadja az igazságot, aki komolyan vágyódik rá - de megtagadja azoktól, akik csak a maguk erejére támaszkodnak, akik tisztán csak az értelmükkel kutatják azt, amit csak egyedül Isten tud.

Ámen.

B.D.Nr.6976

1957. 11. 25.

Az akaratszabadság kizárja a hit bizonyítását

Egy ember sem kényszeríthető hitre, ezért lehetetlen úgy megadni az isteni kinyilatkoztatásokat, hogy ne lehessen kételkedni bennük. De akinek a

vágya komoly, szeretne fölvilágosítást, aki teljes előítélet nélkül van és komolyan vizsgál, az szavaimban fölismerheti, hogy isteni kinyilatkoztatás. De ha az ember megtámadhatatlan bizonyítékot kapna, hogy Isten beszél vele, akkor ez egész gondolkodását és akaratát meghatározná, tehát kizárná a szabad döntést - holott épp ez a földi feladat - hogy saját elhatározás legyen az istenhez való visszatérés - oka és célja. Isten számára valóban könnyű lenne úgy megszólítani az embereket, hogy létében már ne kételkedjenek - de akkor a földi élet célja elhibázott lenne. Mert a teremtett lény megistenülése a szabad akarat tette, és ez érinthetetlen. Ezért nem lehet Isten létét bizonyító egy igazolás sem százszázalékos. Ennek ellenére benső meggyőződésre minden ember eljuthat. Mert ahogy először meghozta az akarati döntést Isten mellett, amennyiben tudatosan közeledni kezdett hozzá - Isten ugyanúgy megadja neki szeretete, bölcsessége és mindenhatósága bizonyítékait. És oly módon nyilatkozik meg neki, hogy már nem tud kételkedni, és ez az elnyert fölismerés boldoggá teszi.

Isten minden embernek megnyilvánul, csak nem mindenki hasznosítja ezt a kegyelmet, és nem jut el a felismerésre! Maga a teremtés is már a megnyilvánuló Isten, és önmagában már eleven bizonyíték lehetne. Az örök Teremtő szellemről szerezhetne meggyőződést, aki megnyilvánul a teremtésen keresztül. De a teremtés sem lehet egy hitre kényszerítő bizonyíték. Az ember különféle utakon keresi a teremtés keletkezését, és ezt megteszi akarata segítségével akkor is, ha izolálja magát Istentől a maga ellenkező akaratával, és Isten ellenes lényével.

Az ilyen ember nem tud hinni - mert nem akar. Ha most egy megtámadhatatlan bizonyítékot kap, az erőszakot tenne akaratán, és az így nyert hit teljesen céltalan lenne. Ezért lesz a világban - értsd alatta ennek a Földnek az emberei között - mindig különféle vélemény, mert az emberek akarata nem egyforma, és nem mindenki hasznosítja azonnal a hozzá áramló kegyelmeket.

De fennáll minden egyes ember számára a lehetőség, hogy egyszer komolyan gondolkozzon arról a hatalomról, akivel maga is kapcsolatban áll, mert az őt életben tartó erőt Isten vezeti beléje. Fennáll annak is a lehetősége, hogy párhuzamot vonjon maga és az Isten teremtette dolgok, és maga és aközött, aki őt teremtette. És eljuthat az ismeretre, hogy letagadhatatlan "Isten" léte. Ő teremtett mindent, és az ember saját léte is Istent bizonyítja. Erre a belső meggyőződésre továbbra is építhet, és Isten kinyilatkoztatásait már lehetségesnek tartja. Életét a kinyilatkoztatások szerint éli, és ez mindig tisztább ismereteket, kételkedés mentes hitet ad.

Tehát az ember akaratát nem szabad érinteni, hogy eredményes legyen a földi élete, hogy istenivé váljon, és mint erővel és világossággal telített lény váljon el ettől a világtól. De az akaratot arra kell indítani, hogy helyes irányba mozogjon. Ez pedig a kegyelmeken, sorsszerű eseményeken, különleges

élményeken, különféle gondolkodású emberek egymáshoz vezetésével, és közbe-közbe az isteni kinyilatkoztatások megadásával megy végbe.

És ha az ember nem áll nyíltan ellene, akkor ezek a kegyelmek pozitív hatásúak lesznek. Ezzel adva van a lehetőség az akarat megváltoztatására, hogy ne utasítson vissza mindent, ami hihetetlennek tűnt azelőtt. Tehát, hogy gondolatai foglalkozzanak a dolgokkal, és jóakarattal mellett minden kényszer nélkül helyes irányba terelődjenek.

Csak egyet lásson be az ember: hogy kicsi és gyöngy, és az eszével nem képes mindent kikutatni. A gyengeség és tehetetlenség, ismerethiány érzése oda terelheti ahhoz a hatalomhoz, akit maga fölött állónak ismer meg, és nem tagadhatja le.

De aki bölcsnek tudja magát, aki eszét magasan állónak ítéli, az soha nem jut el az igazsághoz és bölcsességhez, nem engedi magához az erőt ami átjárna, mert önmagát izolálja el tőle. Ennek a hatalomnak az ember szabad akaratla váesse alá magát, és majd felismeri milyen viszonyban áll ezzel a hatalommal, azt is tudja, ő maga ki, mi volt, és mivé kell lennie.

Ámen.

B.D.Nr.8594

1963. 08. 23.

Fájdalmas dolgok hitre vezethetnek

Csak akarnának az emberek hinni a szeretet Istenében, aki boldogságot akar készíteni nekik! Viszont a nagy bajok miatt, ami ismételtén éri az embereket - a nagy sorscsapások, mindenféle nagy katasztrófa láttán - nem képesek fölkelteni magukban azt a hitet, hogy minden baj részemről a szeretet megnyilvánulása, mert tudom mivel lehet még megmenteni az embert, hogy eljusson a boldogságra.

A kevésbé fájdalmas eszközök nem hatnak rátok, és ha szelíden beszélek - nem hallgattok meg. Mégis el kell jutnotok oda, hogy hozzám forduljatok, és amikor minden könnyű eszközöm csődöt mond, akkor fájdalmas eszközt kell használnom, hogy rám gondoljatok, hogy segítségemet kérjétek. Mert segítségemet megtapasztaljátok - hogy a szeretet Istenét megismerjétek.

Valóban, minden szeretetteljes, atyai közléseimet megkaphatjátok, amelyek tudtul adják akaratom. És amint akaratomat teljesítitek, nyugodtan és eredményesen élhetitek az életet. De ha szelíd beszédemre nem figyeltek, másképpen kell felismertetnem magamat - mert szeretetem nem mond le rólatok, és mindent megpróbálok, hogy megnyerjelek magamnak, és felébresszelek az életre, ami örökké tart. Mert az enyémeek vagytok, és csak távol tartjátok magatokat tőlem. De én azt szeretném, ha ismét magatoktól visszatérnétek hozzám.

És akármilyen nehéz szenvedéssel, vagy sorscsapással találkoztok, azok mindig eredményt ígérő eszközök, amelyeket felhasználok, mert szeretlek és

soha nem mondok le rólatok, akármilyen hosszan akartok is ellenállni szeretetemnek.

Tehát ne csodálkozzatok, mert szaporodnak a bajok és sorscsapások - hiszen a véghez közeledünk, és én még mindig meg akarom menteni a lelkeket a száműzetés sorsától. Ez viszont csak akkor lehetséges, ha ti elismertek Isteneteknek és Teremtőtöknek. Ha a bajok idején segítséget kértek tőlem abban a hitben, hogy én tudok segíteni, és akarok segíteni - hiszen belőlem kiindult gyermekeim vagytok. És higgyétek el, akkor majd a szükséghelyzet is csökken, és határozottan érzitek segítségemet. Akkor mint a szeretet Istenét is felismertek - mert velem való kapcsolatotok benső világosságot ad rólam!

Az elkövetkező időben viszont sok szerencsétlenség jön a Földre, és csak azok látják meg benne segítségemet akik már megtalálták, akik hiszik hogy az emberiséget szellemi nyomorából ki akarom vezetni. De a többiek majd kételkednek bennem, vagy teljesen megtagadják a szeretet Istenét. Mert annyira tapadnak a világhoz, hogy a Szellemi Birodalommal nincs semmi kapcsolatuk, tehát azzal a Birodalommal, ami nem ebből a világból való. Gondolkodásuk és érzelmük tisztán a világra irányul, minden utalás az Istenre gúnyolódást és visszautasítást vált ki, míg aztán olyan szükséghelyzetbe nem jutnak, amiből ki sem látszanak. Akkor ismét teljesen közel lépek hozzájuk, megengedem hogy felemelkedjen bennük a "csak az Isten segíthet" gondolata. S a nagy ínség már el is hagyhatja őket, mert az Istenhez fordultak.

Igy magyarázható meg minden fájdalmas esemény, minden katasztrófa és egyéb sors-esemény, mert mindez nem véletlen, hanem vagy az akaratom, vagy hogy megengedem. Célja, hogy lökést kapjon ahhoz, hogy hozzám találjon. De ha a szív akkor is kemény marad, akkor csak természeti esemény képes észre téríteni az embereket. De az ilyen sem kényszerít hitre. A teljesen betokosodott emberek ebben sem ismerik fel - és nem ismerik el - a magasabb hatalom kezét. Ekkor már teljesen elbuktak - és a száműzetés sorsa vár rájuk.

De amíg a Föld a régi formájában van, addig még megpróbálom az emberek akaratát megváltoztatni. És még sok olyan eszközt használok hozz, amit nem tudtok Isten szeretetével összeegyeztetni. De én tudom, mi szolgálja az egyes ember javát, tudom milyen a lelke, és annak megfelelően gyakorolok rá hatást.

Viszont boldognak lehet benneteket nevezni, ha meg vagytok győződve egy szerető Istenről és Atyáról. Akkor mindent higgadtan elviseltek amivel találkoztok, akármilyen nehezen is érint. És mindig csak hozzám menekültök, és én valóban nem okozok majd csalódást, mert a hívó embert mindig megóvom és megsegítem, mert hite megengedi hogy szokatlan módon is hatást gyakorolhassak rá.

És a helyes hit a helyes szeretetből indul, és ez a szeretet hozzám törekszik - az Örök Szeretethez. Tehát az ember a maga szeretetével szoros kapcsolatba lép velem, és többé már nem távozik tőlem. A Földön megállta az

utolsó akarati próbáját - szabadon mellettem döntött - és végképp eloldódott ellenfelemtől, egyedül ezt akarom elérni amíg az ember még a Földön tartózkodik. Azt akarom, hogy ismét bemehessen igazi otthonába, abba a Birodalomba ahol üdvösség és boldogság van, ahol már megszűnt a fájdalom, és megtalálta örökké tartó életét.

Ámen.

B.D.Nr.3717

1946. 03. 18,

Az eleven hit és ereje

Az eleven hit hegyeket képes megmozdítani. Ez csak egyfajta beszédforma nálatok, mert ti még nem próbáltátok ki - tehát hatását nem ismerhetitek. Nem tudjátok, hogy a mélyen hívó ember igénybe veheti az én erőmet, és ezért minden lehetséges neki. Viszont mennyire kell, hogy mély legyen ez a hit, ami mindent véghezvisz, amit az ilyen ember akar? Hogy a hite megfelelően erős legyen, annyira bensőséges kapcsolatban kell lennie velem, hogy nem érzi már egyedi embernek magát, hanem belőlem való résznek - amely elválaszthatatlan tőlem - és ezért átjárja a belőlem eredő erő. Kell, hogy állandóan maga körül érezzen, annyira biztosnak kell lennie jelenlétemben, hogy ezzel a meggyőződéssel gondolkodik, beszél és cselekszik.

És mert elismer engem mint a legnagyobb szeretet, bölcsesség és mindenhatóság, tehát ennek hite is mint szilárd meggyőződés van benne, számára az én tevékenységemnek nincs határa, tehát az ő számára sincs, mert mint az én lényemnek egy része, erőm átjárja. És ez a hit mindenre képes. Olyan dolgokat is végbevisz, ami az emberi lehetőség határán kívül van. Csodákat tud művelni - és ezek mégis csak természetes folyamatok annál az embernél, aki olyan, mint amilyennek lennie kell a Földön annak, aki elérte célját, lelkét nyugalomba helyezte, és megközelíti az ősi-állapotát. Az ilyen erős hit föltétele a teljes átadás, minden földitől teljes eloldódás, és föltételezi a szeretet általi teljes összeolvadást.

Szilárdan és mélyen csak az az ember tud hinni, aki megállás nélkül gyakorolja a szeretetet. A velem való összeolvadás még akkor jött létre, mielőtt annyira közel érezte magát hozzám, hogy jelenlétem garancia akaratának minden tevékenységére. A hozzá ömlő szeretet-erő - mint szeretet-tevékenységének következménye - elmélyíti hitét, mert rólam és jelenlétemről ad bizonyosságot. És aki engem önmagában és maga mellett érez, az azt is tudja, hogy számára már örökké nem létezik hogy eloldódjon tőlem. Tehát, hogy erőmet is büntetés nélkül igénybe veheti, hiszen én akarom így, hogy helyettem tevékenykedjen, hogy bebizonyítsa embertársainak a hit és a szeretet erejét. Hogy bizonyosságot adjon szeretetemről és mindenhatóságomról - amely a szeretetté vált teremtményt felruházza, hogy az a hitét élve egész teljességgel az én erőmmel munkálkodhasson.

A hit hegyeket képes áthelyezni - tegyétek valamennyien sajátotokká ezt a mély hitet, és mindent megtehettek már itt a Földön. Először szeretetté alakítsátok magatokat - és akkor hitetek is megnövekszik erőben. Hitetek elevenné válik, azaz tevékeny lesz. A szeretet nélküli hit halott marad, olyan amely csak betű szerint hit, de minden erő hiányzik belőle.

Hogy engem tevékenységre ösztönözzön, nem elég a kijelentés: "Én hiszek!" Szívetekben kell elevenen hinni! Csak ennek az eleven hitnek van rá lehetősége, hogy a folytonos szeretet tevékenység által birtokba vegyétek azt az erőt, ami által tovább tevékenykedhettek, sőt lehetetlennek tűnő dolgot is végbevigyetek.

A mély hit mindenre képes. Viszont megköveteli jelenlételemet. Ezt pedig csak szeretetben végzett tevékenységgel tudjátok biztosítani magatoknak. Tehát első a szeretet. És ha nincs bennetek szeretet - akkor hitetek sincs, még akkor sincs, ha szavakkal többszörösen is megerősítitek. Most már az is érthető - miért prédikálom folyton a szeretetet, miért küldöm ki tanítványaimat a világba, hogy terjesszék szeretetről szóló tanításomat. Értelmeikkel sajátotokká tehetitek a hittételeket, hihettek egy szeretetteljes, hatalmas és bölcs hatalomban, viszont ezzel a hatalommal kapcsolatba lépni csak a gyakorló szeretettel lehet! Hitetek is csak ekkor nyer jelentőséget, mert csak ezután vehetitek igénybe erőmet, hogy a belém vetett erős hittel eredményessé tehesétek - ahogyan megígértem.

Ámen.

B.D.Nr.6876

1957. 07. 22.

A hit szeretet nélkül halott

Ti mindörökké meg nem tudtátok volna váltani magatokat, ha én meg nem váltalak. Az én szeretetem volt ami kiemelt abból a szerencsétlen állapotból, aminek magatok voltatok a létrehozói. Ebből következik, hogy részemről ez kegyelem és irgalom - olyan ajándék, ami érdemetek nélkül rendelkezésetekre áll, ha ismét boldogok akartok lenni, mint amilyenek kezdetben voltatok.

Innen van a szó "kegyelemből üdvözülhettek". De Megváltó Művem nélkül az üdvösséget soha meg nem szerezhettétek volna. Erőtök túl csekély volt, hogy a mélyből kiemelkedjétek, az akarat meg még gyengébb volt, így nem is törekedtetek volna, hogy megszabaduljatok a sátáni bilincsekből.

A megváltás kegyelmeit tehát feltétlenül igénybe kell vennetek!

Ez elsősorban a Megváltó, Jézus Krisztus iránti hitet követel tőletek. Benne én magam voltam megtestesülve, hogy értetek emberekért szenvedjek és meghaljak, és hogy mint az "ember" Jézus, előtte még nektek kegyelmi kincseket szerezzek. A belém vetett hit nélkül sohasem tudtok velem kapcsolatot teremteni, tőlem segítséget - szilárd akaratot és erőt - kérni, hogy a

fölemelkedést megtehessek. De mit kell az isteni Megváltóba vetett hit alatt érteni? Ha elégségesek lennének a szavak, hogy "Hiszek benne!" akkor az emberiség legnagyobb részének a megváltottsága biztos lenne. Ezek a szavak gyakran, és sok ember által elhangzanak. De pusztán e szavakkal nem elégedhetek meg, hogy érte ígéretemnek megfelelően üdvösséget ajándékozzak: "Aki hisz bennem - az üdvözül!"

Eleven hitet akarok tőletek - teljes benső meggyőződést arról, amit az embereknek a kereszttáldozatról tanítanak. Azoknak a tanítását kell elfogadnotok, akik megbízásomból hirdetik az evangéliumot!

Hogy eljussatok erre a benső meggyőződésre, az már felébredt szellemet követel, aki belülről ad fölvilágosítást az embernek, megnyílik rá hogy megértse, mi volt az ember Jézus oka, mozgató rugója, hogy végbevigye a szeretetnek ezt a művét - mert csak amit az ember megért, azt tudja meggyőződéssel hinni.

Tehát lehetőséget kell adni a bennetek nyugvó szellem-szikrának, hogy megnyilvánuljon - és azt megint csak a szeretet hozza létre. Tehát egy ember, akiben nincs szeretet, szintén mondhatja: "Hiszek Jézus Krisztusban", de minden belső meggyőződés hiányzik belőle, tehát az üdvösséget sem képes csak ezekkel a szavakkal megszerezni. Szeretetem mozgatórugóját a szeretet ismeri föl - és ezért követelem meg a szeretet által elevenné lett hitet.

De a "szeretet" fogalmát is meg kell magyaráznom, mert ezt a szót is gyakran használják tévesen. Szeretetet az emberek mindig érzik magukban, csak meg kell kérdezni magatokat, hogy ez a szeretet melyik oldal felé fordul? Meg kell tanulni, hogy különbséget tegyetek a "megkívánó" és az "adó" szeretet - "a földi" és a tisztán "isteni" szeretet között, amely állandóan boldogítani akar.

Hogy a földi dolgok felé irányuló szeretet nem ébreszti fel bennetek az isteni szellem-szikrát - az magától értetődő. Tehát az önzetlen, boldogítani akaró szeretet az, amit előzőleg föl kell gyújtani magában az embernek, ami tehát lehetővé teszi, hogy "a szellem tevékenysége" is megindulhasson. Ez a szeretet erőt jelent, és soha nem hagyja nyugton azt az embert, aki meggyújtotta magában, folyton szeretetből induló tevékenységekre hajtja. Nem elégszik meg érzelmi felindulásokkal.

Viszont megváltoztatja az emberek lényét, és ezért mindig szorosabb kapcsolatban lesz velem, mert "aki megmarad a szeretetben, az bennem marad, és én benne!" - és az eleven hitet is az ilyen szeretet szüli. Mert ha szeretet által lép kapcsolatba velem, az a legtisztább ismeretet jelenti, és ezért a Megváltó Mű is a legnagyobb tisztaságban nyilvánul meg előtte - és hitét már nem rendítheti meg semmi.

"Aki megmarad a szeretetben, az bennem marad, és én benne!"

Aki ezeket a szavakat komolyan megfontolja, azt is felismeri, hogy az az ember, aki szeretete által a legszorosabb kapcsolatba került velem, azt szeretet-erőm is átsugározza. Tehát az erőáramlás benne is szétömlik. De az erő-

áramlás többé már semmiféle tétlenséget nem enged meg. Tehát a szeretet-erő megnyilvánul valamiképpen - és pedig olymódon, hogy az erő forrását is bemutatja egy Isten-akarta tevékenységben, ami bármiféle szeretetből induló tevékenység lehet.

Egy ilyen ember már nem tud szeretetből fakadó tettek nélkül élni, amint átjárja a belőlem érkező szeretet-erő, és így a gyakorlatba átvitt jótettek önmaguktól igazolják magukat. Az irántam érzett szeretetet mintegy az önzetlen felebaráti szeretettel adja hírül. Ezáltal állandóan szilárdabb lesz a kapcsolatunk, és ezzel mindenkorra megmenekül. Hisz bennem, és a Megváltás Művében megtalálta a megváltását, mert szeretetének bizonyítékai megmutatják, hogy ellenfelemtől szabaddá lett, mert ellenfelem menekül az ilyesmitől, mert magának nincs semmi szeretete.

Eleven hite nincs senkinek, akiben nincs szeretet, és senki sem talál magában szeretetet, aki jó tettekben nem juttatja kifejezésre. Mert a szeretet önmagában olyan erő, amely szeretetteljes tevékenységekre ösztönöz. És ebben van az oka annak, hogy az utóbbi időben nincs eleven hit az emberekben Jézus Krisztus, és a megváltás iránt. A szeretet elhidegült az emberek között. Ezért kell elsőként mindig a szeretet gyakorlását prédikálni.

A felebarát iránti szeretetet erősen ki kell emelni, mert az irántam való szeretetet elsősorban ez igazolja. És a felebarát iránti szeretet mindig "tetteket" követel - legyen testi vagy szellemi eredetű. A testi vagy szellemi segítségnyújtást természetesen csak akkor lehet értékelni, ha hajtóereje a szeretet volt. Milyen könnyű mindezt megérteni - és szeretet nélkül mennyire zavaros marad az emberek gondolkodása!

Ámen.

B.D.Nr.4310

1948. 05. 22.

"Boldogok, akik nem látnak és mégis hisznek..."

"Boldogok, akik nem látnak és mégis hisznek..." Nem vakhítt követelnek ezek a szavaim - hanem a bizonyítások nélküli hitet említi. Ezt vártam a tanítványaimtól is - de nem találtam, tehát a továbbiakban így beszéltem: "Hisztek mert láttok - viszont boldogok, akik nem látnak és mégis hisznek". Nekik ott álltam magam, a szemük előtt mint igazolás. Csodatetteim meggyőzték őket, bölcsességemet fölismerték - tehát elhitték, hogy Isten fia vagyok, és követtek.

Hitük meggyőződéses hit volt - a belső hang mondta meg nekik, hogy ki vagyok. És mert szeretetben éltek, ez volt az ok, amiért tanítványul választottam őket. Megadtam nekik a felismerés erejét - és ennek ellenére mégis gyakran kételkedtek bennem, újra és újra kétely szállt föl bennük. És hogy erősítést adjak, gyakran kinyilatkoztattam nekik magamat. Kinyilatkoztattam magamat istenségemben, megvilágosítottam szellemüket,

megnyitottam benső látásukat, ami által az angyalok seregeit láthatták, akik nekem szolgáltak - és így megszabadultak Istenségemre vonatkozóan, minden kételkedéstől.

Ennek ellenére gyöngé volt a hitük! Megmutatkoztam minden erőmben - és ismét csak ingatagok lettek, és ezért újból ki kellett nyilatkoztatnom magamat. Nekik, mint tanítványaimnak hatniok kellett, hiszen tanításomat képviselték, az embereknek oda kellett adniok az Evangéliumot, és ezért kellett hogy mélyen-hívők legyenek. Mégis - csak mert láttak, azért hittek.

Én pedig boldognak mondom azt, aki nem lát engem, mégis hisz. Mert azoknak a hitét magasabbra kell számítani, mert nincs bizonyíték a kezükben, és csak a szívükben tudják megszerezni azzal, hogy a szeretetet élik, és gondolkodnak hitük fölött. Bár nekik is kinyilatkoztatom magamat, de úgy, hogy a kinyilatkoztatást csak a hitük fogadja el - de hit nélkül vissza lehet utasítani.

Vizont aki hinni akar - az meg is tudja tenni, mert benne Szellemem tevékenykedik, és hisz bennem mint Szeretet, Bölcsesség és Mindenhatóság - és szeretet parancsomnak megfelelően él. Én boldognak mondom ha hisz, ha nincs szüksége bizonyításra, ha csak a szellem tevékenységét fogadja el bizonyítéknak. Igaz, hogy ebben is lehet kételkedni, viszont aki szeretetben él az fölismeri, és ezért egykor boldog lesz!

Ámen.

B.D.Nr.5726

1953. 07. 13.

Erős hit - Krisztus követése

Kövessetek engem - és hitetek olyan lesz mint a vas. A hit azonban nem lehet hamarabb elevenné, csak amikor már szeretete van, míg azt az utat nem járja amelyen magam is jártam a Földön, és ez az önzetlen felebaráti szeretet útja.

Szerezhettek magatoknak értelmi hitet is - azaz, az értelemben ágyazva, logikus következtetésekkel meggyőződéshez lehet jutni rólam, a Teremtőről és Megtartóokról - vagy aki értetek a keresztre engedte feszíteni magát. Ekkor is hisztek, de az ilyen hittal nem tudtok mit kezdeni. Végeredményben nem más, mint a tények megállapítása, amelyeket szintén nem lehet bebizonyítani, de már nem okoznak kételyeket.

De mi az eleven hit? Olyan hit, ami él. És hogy él, azt szokatlan tevékenységek húzzák alá. Olyan hit, amely szokatlan dolgokra képes - abban a tudatban él, hogy támogatásommal azt végbe is viszi. Az eleven hit a saját erejét igazolja. Minden kételkedés nélkül feltételezi segítségemet, és az ilyen hit által olyan dolgokat visz végbe, amelyeket csodának lehet nevezni - holott csak az eleven hit kihatása. Az ilyen hitet csak az önzetlen felebaráti szeretet által lehet elnyerni. Ezt a példát adtam a Földön, mert a szeretet az az erő, ami mindenre

képes. Aki éli a szeretetet, az olyan sok erőt kap tőlem, hogy valahogyan hasznosítani akarja. Szeretetben végbevitt tevékenysége által érzi jelenlétemet - és ez a tudat mindent kivitelez, amit a szíve sugall.

A szeretet és az eleven hit nem választható szét egymástól. Azért kell az embereknek elsősorban a szeretetet prédikálni, hogy eljussanak erre az eleven hitre. Mert az értelem által szerzett hit nem pótolja az eleven hitet. Az értelmi hit kudarcot vall, amint az embert nagyobb csapás éri. Hite összezsugorodik és szószerint "kishitű" lesz - sőt lehet, hogy föl is adja hitét, mert hiányzik belőle a szeretet ereje.

Küzdeni, és végül az erős hitet megszerezni azt jelenti: hogy fokozatosan több szeretetet gyakorolni, legyőzni önmagát, az egoista önszeretetet önzetlen felebaráti szeretetté változtatja. Mindez erős küzdelmet jelent minden ösztöne ellen. De a küzdelemnek magas a jutalma, mert akinek eleven a hite, az nem ismer félelmet, sem gondja nincs, sem nem kételkedik már. Védve érzi magát bennem - akiben hisz - és nincs már egyedül, mert minden lépést velem tesz meg, aki benne él és mindent vele tesz.

Akiben eleven hit van, az győz élet és halál fölött, mert belőlem való erő van benne - Istene és Atyja ereje áll rendelkezésére. Velem olyan bensőséges a kapcsolata, hogy állandóan az én erőmet hasznosítja, és mindent megtehet - mert hisz!

Ámen.